

ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך
 מה המה אלה¹⁰ ויען האיש העמד בין
 ההדסים^U ויאמר אלה אשר שלח יהוה
 להתהלך בארץ¹¹ ויענו את מלאך יהוה
 העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו
 בארץ והנה כל הארץ ישבת
 ושקטת¹² ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה
 צבאות עד מתי אתה לא תרחם את
 ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
 שבעים שנה¹³ ויען יהוה את המלאך
 הדבר בי דברים טובים דברים
 נחמים¹⁴ ויאמר אלי המלאך הדבר בי
 קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי
 לירושלם ולציון קנאה גדולה¹⁵ וקצף גדול
 אני קצף על הגוים השאננים אשר אני
 קצפתי מעט והמה עזרו לרעה¹⁶ לכן כה
 אמר יהוה שבתתי לירושלם ברחמים ביתי
 יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה^U וקו ינטה
 על ירושלם¹⁷ עוד קרא לאמר כה אמר
 יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב
 ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד
 בירושלם ׀

2 ואשא את עיני וארא והנה ארבע
 קרנות² ואמר אל המלאך הדבר בי מה
 אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו
 את יהודה את ישראל וירושלם^U

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

Zechariah

זכריה

1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש
 היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
 עדו הנביא לאמר² קצף יהוה על
 אבותיכם קצף³ ואמרת אלהם כה אמר
 יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות
 ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות⁴ אל
 תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם
 הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה
 צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים
 ומעלליכם^U ומעלליכם הרעים ולא שמעו
 ולא הקשיבו אלי נאם יהוה⁵ אבותיכם
 איה הם והנבאים הלעולם יחיו⁶ אך דברי
 וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא
 השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר
 זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו
 וכמעללינו כן עשה אתנו ׀⁷ ביום
 עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא
 חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא
 הנביא לאמר⁸ ראיתי הלילה והנה איש
 רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
 אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים
 שרקים ולבנים⁹ ואמר מה אלה אדני

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך¹⁶ ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם¹⁷ הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו ׀

3 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו² ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש³ ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך⁴ ויען ויאמר אל העמדים^C לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות⁵ ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד⁶ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר⁷ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה⁸ שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיד הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח⁹ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני

C We read one or more accents in L differently from BHQ.

׀ ויראני³ יהוה ארבעה חרשים⁴ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה ׀⁵ ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה⁶ ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה⁷ והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו⁸ ויאמר אלו^Q רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה⁹ ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ׀

¹⁰ הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה¹¹ הוי ציון המלטי יושבת בת בבל ׀¹² כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכס נגע בבבת עינו¹³ כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני ׀¹⁴ רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה¹⁵ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם

Q Marks a place where we agree with BHQ against BHS in reading L.

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב¹³ ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני¹⁴ ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ

5 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה² ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה³ ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה⁴ היוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו⁵ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת⁶ ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ⁷ והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה⁸ ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה⁹ ואשא עיני וארא והנה שתי נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים¹⁰ ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות

מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד¹⁰ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה

4 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו² ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה^U על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה³ ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני⁵ ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני⁶ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות⁷ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה⁸ ויהי דבר יהוה אלי לאמר⁹ ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם¹⁰ כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ¹¹ ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה¹² ואען שנית ואמר

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה^{pQ} 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם¹⁴ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה¹⁵ ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם ׀

7 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו² וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה³ לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים ׀⁴ ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר⁵ אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני⁶ וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים⁷ הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה

Q Marks a place where we agree with BHQ against BHS in reading L.

p We read punctuation in L differently from BHS.

את האיפה¹¹ ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה ׀

6 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת² במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים³ ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים אמצים⁴ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני⁵ ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ⁶ אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן⁷ והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך^U בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ⁸ ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון ׀⁹ ויהי דבר יהוה אלי לאמר¹⁰ לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל¹¹ ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמט בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול¹² ואמרת אליו לאמר כה

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

נאם יהוה צבאות פ
 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את
 עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא
 השמש⁸ והבאתי אתם ושכנו בתוך
 ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים באמת ובצדקה ס⁹ כה אמר
 יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים
 בימים האלה את הדברים האלה מפי
 הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה
 צבאות ההיכל להבנות¹⁰ כי לפני הימים
 ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה
 איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
 ואשלח את כל האדם איש
 ברעהו¹¹ ועתה לא כימים הראשנים אני
 לשארית העם הזה נאם יהוה
 צבאות¹² כי זרע השלום הגפן תתן פריה
 והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם
 והנחלתי את שארית העם הזה את כל
 אלה¹³ והיה כאשר הייתם קללה בגוים
 בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם
 והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה
 ידיכם ס¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות
 כאשר זממתי^U להרע לכם בהקציף
 אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא
 נחמתי¹⁵ כן שבתי זממתי בימים האלה
 להיטיב את ירושלים ואת בית יהודה אל
 תיראו¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו
 אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום

והנגב והשפלה ישב פ
 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר⁹ כה
 אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת
 שפטו וחסד ורחמים עשו איש את
 אחיו¹⁰ ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו
 ורעת איש אחיו אל תחשבו
 בלבבכם¹¹ וימאנו להקשיב ויתנו כתף
 סררת ואזניהם הכבידו משמוע¹² ולבם
 שמו שמיר משמוע את התורה ואת
 הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו
 ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול
 מאת יהוה צבאות¹³ ויהי כאשר קרא
 ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר
 יהוה צבאות¹⁴ ואסערם על כל הגוים
 אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם
 מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה פ

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר² כה
 אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה
 גדולה וחמה גדולה קנאתי לה³ כה אמר
 יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך
 ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר
 יהוה צבאות הר הקדש ס⁴ כה אמר
 יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות
 ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו
 מרב ימים⁵ ורחבות העיר ימלאו ילדים
 וילדות משחקים ברחבתיה ס⁶ כה
 אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית
 העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך
 מעזה ואשקלון לא תשב⁶ וישב ממזר
 באשדוד והכרתי גאון פלשתים⁷ והסרתי
 דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם
 הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון
 כיבוסי⁸ וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב
 ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי
 בעיני⁹ גילי מאד בת ציון הריעי בת
 ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע
 הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן
 אתנות¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס
 מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר
 שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד
 אפסי ארץ¹¹ גם את בדם בריתך שלחתי
 אסיריך^V מבור אין מים בו¹² שובו לבצרון
 אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב
 לך¹³ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי
 אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון
 ושמתיך כחרב גבור¹⁴ ויהוה עליהם
 יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר
 יתקע והלך בסערות תימן¹⁵ יהוה צבאות
 יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו
 המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות
 מזבח¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ביום
 ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות
 על אדמתו¹⁷ כי מה טובו ומה יפיו דגן
 בחורים ותירוש ינובב בתלות

שפטו בשעריכם¹⁷ ואיש את רעת רעהו
 אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל
 תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם
 יהוה¹⁸ ויהי דבר יהוה צבאות אלי
 לאמר¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום
 הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
 העשירי יהיה לבית יהודה לששון
 ולשמחה ולמעדים טובים והאמת
 והשלום אהבו פ
²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו
 עמים וישבי ערים רבות²¹ והלכו ישבי
 אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות
 את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות
 אלכה גם אני²² ובאו עמים רבים וגוים
 עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם
 ולחלות את פני יהוה²³ כה אמר
 יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו
 עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו
 בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי
 שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק
 מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי
 ישראל² וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי
 חכמה מאד³ ותבן צר מצור לה ותצבר
 כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות⁴ הנה
 אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש
 תאכל⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל

V We read one or more vowels in L differently from BHQ.

C We read one or more accents in L differently from BHQ.

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך² הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער **הבצור** **הבציר**³ קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן ם⁴ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה⁵ אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן⁶ כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם⁷ וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן⁸ ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי⁹ ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה¹⁰ ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים¹¹ ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא¹² ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף¹³ ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף

10 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה² כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא^U ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה פ³ על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה⁴ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו⁵ והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים⁶ וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם⁷ והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה⁸ אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו⁹ ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו¹⁰ והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם¹¹ ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור¹² וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה ם

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

⁷ והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה
 למען לא תגדל תפארת בית דויד
 ותפארת יושב ירושלם על יהודה ⁸ ביום
 ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה
 הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד
 כאלהים כמלאך יהוה לפניהם ⁹ והיה
 ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים
 הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית
 דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים
 והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו
 כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על
 הבכור ¹¹ ביום ההוא יגדל המספד
 בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת
 מגדון ¹² וספדה הארץ משפחות
 משפחות לבד משפחת בית דויד לבד
 ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד
 ונשיהם לבד ¹³ משפחת בית לוי לבד
 ונשיהם לבד משפחת השמעיה לבד
 ונשיהם לבד ¹⁴ כל המשפחות הנשארות
 משפחת משפחת לבד ונשיהם
 לבד ׀

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
 דויד ולישבי ירושלם לחטאת
 ולנדה ² והיה ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות אכרית את שמות העצבים מן
 הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים
 ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ ³ והיה
 כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו

ואשליך אתו בית יהוה אל
 היוצר ¹⁴ ואגדע את מקלי השני את
 החבלים להפר את האחזה בין יהודה ובין
 ישראל ׀ ¹⁵ ויאמר יהוה אלי עוד קח
 לך כלי רעה אולי ¹⁶ כי הנה אנכי מקים
 רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא
 יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא
 יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן
 יפרק ׀ ¹⁷ הוי רעי האליל עזבי הצאן
 חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש
 תיבש ועין ימינו כהה תכהה ׀

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם
 יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
 בקרבו ׀

² הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל
 העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור
 על ירושלם ³ והיה ביום ההוא אשים את
 ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל
 עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל
 גויי הארץ ⁴ ביום ההוא נאם יהוה אכה
 כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית
 יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים
 אכה בעורון ⁵ ואמרו אלפי יהודה בלבם
 אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות
 אלהיהם ⁶ ביום ההוא אשים את אלפי
 יהודה ככיוור אש בעצים וכלפיד אש
 בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל
 העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה
 בירושלם ׀

ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו
 מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי
 ההר צפונה וחציו נגבה ⁵ ונסתם גיא הרי
 כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר
 נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה
 ובא יהוה אלהי כל קדשים עמד ⁶ והיה
 ביום ההוא לא יהיה אור יקרות **יקפאון**
וקפאון ⁷ והיה יום אחד הוא יודע ליהוה
 לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
 אור ⁸ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים
 מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים
 אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה ⁹ והיה
 יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
 יהוה אחד ושמו אחד ¹⁰ יסוב כל הארץ
 כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
 וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום
 שער הראשון עד שער הפנים ומגדל
 חננאל עד יקבי המלך ¹¹ וישבו בה וחרם
 לא יהיה עוד וישבה ירושלם
 לבטח ¹² וזאת תהיה המגפה אשר יגף
 יהוה את כל העמים אשר צבאו על
 ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו
 ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק
 בפיהם ¹³ והיה ביום ההוא תהיה מהומת
 יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו
 ועלתה ידו על יד רעהו ¹⁴ וגם יהודה
 תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים
 סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד ¹⁵ וכן
 תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
 וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה

ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה
 ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבאו ⁴ והיה
 ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו
 בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען
 כחש ⁵ ואמר לא נביא אנכי איש עבד
 אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי ⁶ ואמר
 אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר
 אשר הכיתי בית מאהבי ⁷ חרב עורי
 על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות
 הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי
 על הצערים ⁸ והיה בכל הארץ נאם יהוה
 פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר
 בה ⁹ והבאתי את השלשית באש
 וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן
 את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה
 אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
 אלהי ¹⁰

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך
 בקרבך ² ואספתי את כל הגוים אל
 ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו
 הבתים והנשים **תשגלנה** **תשכבנה** ויצא חצי
 העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן
 העיר ³ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
 הלחמו ^{vQ} ביום קרב ⁴ ועמדו רגליו ביום
 ההוא על הר הזתים ^U אשר על פני

Q Marks a place where we agree with BHQ against BHS in reading L.

v We read one or more vowels in L differently from BHS.

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

כמגפה הזאת¹⁶ והיה כל הנותר מכל
הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות
ולחג את חג הסכות¹⁷ והיה אשר לא
יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא
עליהם יהיה הגשם¹⁸ ואם משפחת
מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסכות¹⁹ זאת
תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים
אשר לא יעלו לחג את חג הסכות²⁰ ביום
ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני
המזבח²¹ והיה כל סיר בירושלם וביהודה
קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים
ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני
עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא

End of Zechariah

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Zechariah

Attributed to:

Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex

<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.07. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.27.
Build number: 23.0 . 11 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.